

Lietas arhīva Nr. C-4754-18/39
[ECLI:LV:RVPT:2018.0912.C30475418.3.S](https://eclilv.rvpt.2018.0912.C30475418.3.S)

SPRIEDUMS Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018. gada 12.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Strakše,
rakstveida procesā izskatīja civillietu/pers. A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret Rīgas Domes Satiksmes departamentu par zaudējumu
piedzīņu.

Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ cēlis tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret Rīgas Domes Satiksmes departamentu par zaudējumu piedziņu, norādot, ka 2016.gada 14.februārī ap plkst. 20.10 prasītājs, vadot sev piederošo transportlīdzekli “/modelis/”, valsts reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, Rīgā, pa Krišjāņa Valdemāra ielu, virzienā no Bruņinieku ielas uz Stabu ielas pusi, iebraucis uz ceļa braucamās daļas labajā pusē esošā bedrē. Prasītājs, sajūtot stipru triecienu un tam sekojošu stūres iekārtas vibrāciju, nekavējoties apturējis automašīnu un izsaucis Valsts policiju, kā arī telefoniski informējis Pašvaldības policiju par, viņaprāt, bīstamo bedri. Valsts policijas darbinieki ieradusies notikuma vietā, veikuši tās apskati un sastādījuši ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolus.

Nākamajā rītā, 2016.gada 15.februārī, prasītājs veicis atkārtotu automašīnas apskati un pamanījis bojājumus labās puses priekšējā riteņa riepai. Sakarā ar minēto prasītājs devies uz riepu servisu SIA “R1”, kur tikusi veikta automašīnas apskate un sastādīts defektācijas akts, kurā norādīti konstatētie bojājumi un provizorisks remonta izmaksas, kā arī iespējama bojājumu cēlonis (servisa speciālists secinājis, ka riepas un diska bojājumi ir radušies, visticamāk, iebraucot bedrē).

Norāda, ka prasītājs vēlējis bojāto riepu aizstāt ar tāda paša izmēra un līdzīga nodiluma riepu, tomēr tas nav bijis iespējams SIA “R1” tā brīža ierobežotā piedāvājuma dēļ, tādēļ prasītājs piekritis izmantot servisa piedāvājumu par samazinātu cenu iegādāties uzreiz četras lietotas riepas. Tā kā saliektā diska iztaisnošanai (valcēšanai) bijis jāpiesakās rindā un prasītājs nav vēlējis gaidīt, viņš atradis citu servisu – SIA “Riepu garāža JZ”, kurā saliektais disks tics iztaisnots (izvalcēts) par tādu pašu cenu, kā norādīts defektācijas aktā, un automašīnai uzmontētas visas četras servisā SIA “R1” iegādātās riepas.

2016.gada 21.martā prasītājs vērsies Rīgas Domes Satiksmes departamentā, lūdzot atlīdzināt viņam radītos zaudējumus. Atbildētāja ar 2016.gada 21.aprīļa vēstuli atteikusi atlīdzināt zaudējumus, norādot šādus argumentus: prasītājs, ievērojot pienācīgu rūpību, varējis zaudējumus novērst; protokols sastādīts, vadoties tikai no prasītāja paskaidrojumiem, jo Valsts policijas darbinieki ceļu satiksmes negadījuma vietas apskati uzsākuši vēlāk, nekā noticis negadījumā; protokolā fiksēts, ka automašīnai nav konstatēti vizuāli bojājumi; automašīna netika evakuēta no ceļu satiksmes negadījuma vietas, līdz ar to bojājumi tai varēja rasties citā vietā pēc negadījuma; iesniegumam pievienotās fotofiksācijas izdrukas ir bez laika zīmoga, un nav skaidrs, kad tās ir veiktas; nav pievienoti pierādījumi, kas pierāda faktisko zaudējumu rašanos.

Prasītājs, atsaucoties uz Ceļu satiksmes likuma 6.panta pirmās daļas 1.punktā un 3.punktā noteiktajiem ceļa pārvaldītāja pienākumiem, norādījis, ka pie šķēršļa (bedres) nav bijuši uzstādīti atbilstoši satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi.

Prasītājs pa attiecīgo ceļa posmu izvēlējies pārvietoties ar ātrumu aptuveni 45 km/h maksimāli atļauto 50 km/h vietā. Attiecīgajā ceļa posmā tajā brīdī nebija ne lietus, ne apledojums, ne sniegs, ne arī citi braukšanu apgrūtinājoši apstākļi. Prasītājs nepamanīja šķērslī, neapturēja automašīnu un to neapbrauca, jo tas nebija aprīkots ar atbilstoši satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem, turklāt šķērslis radīja bīstamību un to nebija iespējams laicīgi pamanīt ne tikai prasītājam, bet arī citiem satiksmes dalībniekiem, ko pierāda prasītāja pēc negadījuma uzņemtais video, no kura redzams, ka arī cita transportlīdzekļa vadītājs iebruca tajā pašā bedrē.

Prasītājs uzskata, ka arguments attiecībā uz laika atšķirībām starp negadījumu un protokola sastādīšanu neiztur kritiku, jo ir loģiski, ka notikuma vietas apskate tiek veikta vēlāk, nekā noticis pats negadījums.

Prasītājs uzreiz pēc iebrukšanas bedrē sajūts stūres rata vibrāciju. Lai gan sākotnēji, apskatot automašīnu notikuma vietā bez speciāla aprīkojuma, netika konstatēti vizuāli bojājumi, tomēr stūres rata vibrācija nepārprotami norādīja uz bojājumiem automašīnas ritošajā daļā jau uzreiz pēc negadījuma. Bojājumi tika konstatēti servisā, paceļot automašīnu uz stenda un apskatot riteņa disku no dažādiem rakursiem, ko nebija iespējams izdarīt uzreiz pēc negadījuma. Turklāt t.s. “pumpas” (gumijas izvelvējumi) uz riepām pēc to pakļaušanas fiziskam triecienam parasti neizveidojas uzreiz, bet parādās pēc vairākām stundām un pakāpeniski kļūst arvien lielākas.

Prasītājs turpināja ceļu ar automašīnu no negadījuma vietas līdz aptuveni 800 m attāļajai dzīvesvietai /adrese/, jo uzskatīja, ka nebūtu lietderīgi izmantot autoevakuatora pakalpojumus, jo tā izmaksas varētu pat pārsniegt bojājumu novēršanas izmaksas, un Valsts policija pēc automašīnas apskates nebija aizliegusi braukt ar to.

Prasītāja iesniegumam pievienotajām fotofiksāciju izdrukām nav laika zīmoga, jo tās veikta ar tādiem tehniskiem līdzekļiem, kādi tai brīdī bija pieejami, tas ir, ar mobilo tālruni. Prasītājs prasības pieteikumam pievieno arī dublikātu no Valsts policijas protokolam pievienotās CD matricas ar ceļu satiksmes negadījuma vietā veiktām Valsts policijas inspektora fotofiksācijām.

Prasītājs uzskata, ka gadījumā, ja atbildētāja būtu veikuši savus pienākumus, kā to paredz Ceļu satiksmes likuma 6.panta pirmās daļas 1., 3.punkts, ar pienācīgu rūpību pārbaudot ceļa stāvokli un aprīkojot attiecīgo šķērslī ar atbilstoši satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem, tad ceļu satiksmes negadījums nebūtu noticis. Atbildētājas bezdarbība, ar pienācīgu rūpību nepārbaudot ceļa stāvokli, ir cēloniskā sakarā ar prasītājam nodarītajiem zaudējumiem.

Pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 6.panta pirmās daļas 1., 3., 8.punktu un Civillikuma 1771., 1779.pantu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas zaudējumus EUR 32,50 un tiesāšanās izdevumus.

Tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi prasībai, kuros norāda, ka prasību neatzīst. Atbildētāja norādījusi, ka saskaņā ar ceļu satiksmes reģistrēšanas protokolā norādīto, ceļu satiksmes negadījums noticis 2016.gada 14.februārī plkst. 20.25, bet policijas darbinieki apskati uzsākuši tikai plkst. 20.45, līdz ar to protokols sastādīts, vadoties no tikai no transportlīdzekļa vadītāja vārdiem. Tāpat protokolā veikta atzīme, ka ceļu satiksmes negadījuma vietas apstākļi pirms apskates ir mainīti, līdz ar to nav pierādījumu, ka transportlīdzeklis vispār pārbraucis izvirzītai kanalizācijas lūkai.

Policijas darbinieki notikuma vietā transportlīdzeklim nav konstatējuši vizuālus bojājumus. Saskaņā ar prasītāja 2016.gada 21.marta iesniegumu, transportlīdzekļa bojājumus viņš konstatējis tikai nākamajā rītā. Tā kā transportlīdzeklis no notikuma vietas netika evakuēts un prasītājs turpināja ar to braukt, bojājumi varēja rasties, nevis iebraucot ceļa seguma bedrē, bet citā vietā jau pēc negadījuma (piemēram, uzbraucot ceļa apmalei vai iebraucot bedrē ārpus

ielas robežām).

Uzskata, ka SIA "R1" darbinieka sastādītais defektācijas akts nav eksperta atzinums, kas apliecinātu, ka automašīnai norādītie bojājumi vispār varēja rasties, iebraucot ceļa seguma bedrē, kā arī ka bojājumi varēja rasties, iebraucot tieši prasītāja norādītajā bedrē.

Norāda, ka iesniegtajos dokumentos pēc ceļu satiksmes negadījuma nav objektīvi fiksēti transportlīdzeklim nodarītie bojājumi, līdz ar to nevar objektīvi spriest par bojājumu un zaudējumu apmēru un to cēlonisko sakaru ar iespējamo iebraukšanu bedrē.

Atbildētāja, atsaucoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 99., 100.punktā noteiktajiem transportlīdzekļa vadītāja pienākumiem, norāda, ka, pat ja ceļu satiksmes negadījums ir noticis prasītāja norādītajā vietā, pastāvot protokolā norādītajiem ceļa un laika apstākļiem, prasītājam būtu bijis iespējams savlaicīgi pamanīt bedri, nepieciešamības gadījumā apturēt automašīnu vai, neradot bīstamību citiem satiksmes dalībniekiem, šķērslī apbraukt, tādējādi nenodarot bojājumus automašīnai, ja viņš būtu ievērojis atbildētāja norādītās Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiāliem pievienotās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības kopijas redzams, ka /pers. A/ ir automašīnas "modelis", valsts reģ.Nr. /reģistrācijas numurs/, īpašnieks.

No Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr.308473 redzams, ka 2016.gada 14.februārī plkst. 20.25 /pers. A/ vadīja automašīnu "modelis", valsts reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, Rīgā, pa Krišjāņa Valdemāra ielu 65, no Sporta ielas puses Hanzas ielas virzienā, un pretim nāmajai Nr.65 iebrauca bedrē, kas atradās ceļa labajā pusē.

No protokolam pievienotās negadījuma vietas shēmas redzams, ka negadījuma vietā, iepretim ēkai Rīgā, Krišjāņa Valdemāra 65, ir iezīmēta bedre (apzīmēta ar numuru 3), kas atrodas uz ielas, braucamās daļas labajā pusē.

No protokolā norādītā ceļu satiksmes negadījuma vietā konstatēto apstākļu apraksta redzams, ka ceļu satiksmes negadījuma vietas apstākļi pirms apskates ir mainīti – automašīna ir nobraukta ceļa malā, stāvvietā. Tāpat protokolā izdarītas atzīmes par to, ka negadījums noticis diennakts tumšajā laikā, pie ieslēgta apgaismojuma, laika apstākļi – apmākušies.

No pievienotajām fotokopijām redzams, ka uz ielas braucamās daļas, tās labajā pusē, ir redzams notekūdeņu savākšanas akas vāks, kuram apkārt izveidojusies bedre, tādējādi radot nelīdzenu, iegrimušu braucamās daļas virsmu. Bedre nekādā veidā nav norobežota un gar tās malām nav izvietotas satiksmes norobežojuma zīmes. Kaut arī no prasības pieteikumam pievienotajām fotokopijām nav redzams attiecīgo fotogrāfiju uzņemšanas laiks, minētie pierādījumi ir vērtējami kopsakarā ar lietas materiālos esošo pierādījumu kopumu, kā Valsts policijas sastādīto ceļu satiksmes negadījuma protokolu un notikuma vietas shēmu, kurā ir izdarīta atzīme par bedri uz ielas braucamās daļas, taču nav atzīmes par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, brīdinot satiksmes dalībniekus par attiecīgo šķērslī.

Atbildētāja, norādot uz objektīvu pierādījumu nepietiekamību, vienlaicīgi nav izteikusi nekādus argumentus par ielas attiecīgā posma braucamās daļas stāvokli negadījuma brīdī, 2016.gada 14.februārī, un pēc būtības nav apstrīdējusi prasītāja argumentu par ielas tehniskā stāvokļa neatbilstību normatīvo aktu prasībām. Līdz ar to tiesa uzskata, ka šādos apstākļos visas šaubas par ielas seguma tehnisko stāvokli negadījuma brīdī ir tulkojamas par labu prasītājam, kuram kā satiksmes dalībniekam ir tiesības sagaidīt, ka pilsētas ielu pārvaldītājs nodrošinās ielu uzturēšanu atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 6.panta prasībām, nolūkā pastiprināt ceļu satiksmes drošību un pēc iespējas samazināt jebkādu ceļu satiksmes dalībnieku apdraudējumu.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs ir Rīgas pilsētas ielu pārvaldītājs, kura pienākums ir nodrošināt pilsētas ielu uzturēšanu.

Ceļu satiksmes likuma 6.panta pirmās daļas 1., 3.punktā noteikts ceļa pārvaldītāja pienākums ir nodrošināt, lai ceļš pastāvīgi tiktu uzturēts satiksmei drošā stāvoklī atbilstoši normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā, kā arī nodrošināt, lai nekavējoties tiktu novērsti šķēršļi, kas traucē satiksmi un apdraud tās drošību, bet, ja tas nav iespējams, nodrošināt bīstamo vietu aprikošanu ar atbilstošiem satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem līdz šo šķēršļu likvidēšanai.

Tiesa uzskata, ka apstākļos, kad atbildētāja nav nodrošinājusi attiecīgā ielas posma atbilstību iepriekš minēto normu prasībām, argumenti par to, ka prasītājs varēja negadījumu novērst, rīkojoties atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 99., 100. punkta prasībām, vērtējami kritiski, jo, pirmkārt, nav pamata uzskatīt, ka prasītājs būtu vadījis automašīnu, pārsniedzot attiecīgajā vietā atļauto braukšanas ātrumu vai neievērojot satiksmes intensitāti, ceļa, meteoroloģiskos u.c. apstākļus. Tiesai nav iespējams izvērtēt, vai prasītājam, ievērojot ielas posmu, satiksmes intensitāti un braukšanas apstākļus (diennakts tumšajā laikā, ziemas periodā, pa slapju ielas segumu) pastāvēja objektīva iespējamība izvairīties no sadursmes ar šķērslī, tomēr minētajam apstāklim nav arī būtiskas nozīmes strīda izšķiršanā, jo tas neattaisno ceļu pārvaldītāja pieļautu bezdarbību attiecīgā ielas posma uzturēšanā, ievērojot arī apstākli, ka šī pienākuma izpilde ir pamatota nevis ar kādas konkrētas personas, bet gan sabiedrības interesēm.

Ceļu satiksmes likuma 6.panta pirmās daļas 8.punktā noteikts ceļa pārvaldītāja pienākums atbildētājam nodrošināt personām zaudējumus, kuri tām radušies šo pienākumu neizpildes gadījumā.

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Saskaņā ar Civillikuma 1773.pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs – kad tas cēlies, sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs – kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvarama vara.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatbildzina.

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka ikvienam ir pienākums atbildētājam nodrošināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

No Valsts policijas sastādītā ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola redzams, ka protokola sastādīšanas brīdī automašīnai vizuāli bojājumi nav konstatēti.

No 2016.gada 14.februāra /pers. A/ rakstveida paskaidrojuma Valsts policijai par negadījuma apstākļiem redzams, ka prasītājs norādījis, ka, vadot automašīnu par Krišjāņa Valdemāra ielu, pa brauktuves labo pusi, tuvu labajai malai, pēkšņi ar labo priekšējo un labo aizmugurējo riteni iebraucis uz ceļa esošā, aptuveni 10 cm dziļā bedrē, kas izgriezta ap notekūdeņu savākšanas aku. Prasītājs sajutis asu sitienu un uzreiz pēc tam konstatējis, ka automašīnai sākusi vibrēt stūres iekārta. Pirms tam stūres iekārta braukšanas laikā nevirēja. Prasītājs, uz vietas apskatot automašīnu, vizuālus bojājumus nav konstatējis.

Tiesa ņem vērā, ka negadījums noticis 2016.gada 14.februārī pēc plkst. 20.00 vakarā, tātad – ziemas periodā, diennakts tumšajā laikā. No ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola redzams, ka apskate sāka 2016.gada 14.februārī plkst. 20.45, pabeigta – plkst. 21.30. Tāpat no protokola redzams, ka apskates brīdī laiks bijis apmācies. Protokolā nav norādes par to, ka automašīnas apskatē, pārbaudot iespējamo bojājumu esamību, būtu tikuši izmantoti kādi speciāli līdzekļi, kas, ievērojot negadījuma laiku un apstākļus, palielinātu redzamību vai ļautu vispusīgi un objektīvi novērtēt automašīnas tehnisko stāvokli. Tanī pat laikā prasītājs jau negadījuma apstākļu fiksēšanas brīdī, sniedzot paskaidrojumus, ir norādījis uz traucējumiem automašīnas vadībā (stūres iekārta vibrāciju), kas radusies uzreiz pēc iebraukšanas bedrē.

No SIA "R1" 2016.gada 18.februārī sastādītā automašīnas "modelis" defektācijas akta redzams, ka automašīnai konstatēti šādi bojājumi – bojāta balstiekārta priekšējā daļa (riteņa labais disks un labā riepa). Zaudējumu apmērs novērtēts EUR 52 apmērā. Defektācijas aktā izdarīta atzīme, ka riepas un diska bojājumi, visticamāk, radušies, iebraucot bedrē.

No SIA "R1" 2016.gada 18.februāra kases čeka redzams, ka maksa par četrām autoriepu iegādi sastāda EUR 50, vienas riepas pirkuma maksa sastāda EUR 12,50.

No SIA "Riepu garāžaiZ" 2016.gada 19.februāra kases čeka redzams, ka maksa par sniegtajiem pakalpojumiem sastāda kopumā EUR 35, ko

veido maksa par auto montāžu EUR 20 apmērā un maksa par auto remontu EUR 15 apmērā.

Prasītājs uzskata, ka atbildētājas bezdarbība, nenodrošinot ceļa uzturēšanu atbilstoši Ceļu satiksmes likuma prasībām, ir ciešā cēloniskā sakarā ar viņam piederošajai automašīnai nodarītiem labās puses priekšējās riepas un diska bojājumiem, līdz ar to atbildētājai ir pienākums atļūdzināt prasītājam izdevumus par vienas riepas iegādi EUR 12,50 apmērā, izdevumus par vienas riepas montāžu EUR 5 un izdevumus par diska remontu EUR 15 apmērā, kopumā EUR 32,50.

Tiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi vērtējami to kopumā, un nevienam no pierādījumiem, tai skaitā – ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolam, nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Novērtējot konstatēto apstākļu kopumu: negadījuma faktu un tā apstākļus, kas reģistrēti ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā; nenorobežotas bedres esamību ielas braucamās daļas labajā pusē; prasītāja jau negadījuma apstākļu pārbaudes brīdī sniegtos paskaidrojumus par sajūstajiem traucējumiem automašīnas vadībā uzreiz pēc iebraukšanas bedrē; laika ziņā negadījumam tūlītēji sekojošas darbības automašīnas tehniskā stāvokļa pārbaudei un bojājumu novēršanai, tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja automašīnai konstatētie labās priekšējās riepas un diska bojājumi ir radušies kā sekas negadījumam, prasītājam iebraucot uz ielas braucamās daļas esošā bedrē. Atbildētājas iebildumi, ka nav izlēdzams, ka bojājumi automašīnai varēja tikt nodarīti jebkurā citā vietā pēc negadījuma un notikuma vietas atstāšanas, vērtējami kritiski, jo tiem ir pieņēmuma raksturs.

Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka ir konstatējami Civillikuma 1775.pantā noteiktie priekšnoteikumi zaudējumu atļūdzībai un atbildētājai ir pienākums atļūdzināt prasītājam zaudējumus EUR 32,50 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, prasību apmierinot, no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami samaksātie tiesāšanās izdevumi – valsts nodeva EUR 71,14.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 93., 97., 189., 190.pantu,

Tiesa

nosprīda:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no Rīgas Domes Satiksmes departamenta, reģ.Nr.90000158490, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zaudējumus EUR 32,50 (trīsdesmit divus *euro* piecdesmit centus) un samaksāto valsts nodevu EUR 71,14 (septiņdesmit vienu *euro* četrpadsmit centus), kopā piedzenot EUR 103,64 (viens simts trīs *euro* sešdesmit četrus centus).

Noteikt Rīgas Domes Satiksmes departamentam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6.

Tiesnese

S.Strakše